Мій голуб загинув, що так я любив.
Я думав — від туги. Але від якої?
Я ж сам для тих лапок маленьких ізвив
Сілечко з найкращої пряжі тонкої.

О лапки червоні! Чому ж ви мене
Лишили на це самотіння сумне?

Ти жив беззахисно в зеленій діброві:
Чому ж не завикнув у мене, у схові?
Тобі присвятив я всю ласку свою:
Чому ж ти не жив тут, як жив у гаю?